

OPROEP

De brutale oorlogen in het Midden-Oosten veroorzaken een vloedgolf aan vluchtelingen die – na Libanon, Jordanië, Noord-Irak en Turkije overspoeld te hebben - nu ook Europa bereikt heeft. Vorig jaar kwamen anderhalf miljoen oorlogsvluchtelingen naar ons continent, waarvan België er 50.000 opnam.

Aangezien de meesten onder hen volgens de conventie van Geneve recht hebben op asiel, komt in deze dagen een nieuwe stroom op gang. Inderdaad, zodra iemand erkend wordt als asielzoeker, moet hij binnen de twee maanden het opvangcentrum verlaten en zijn intrek nemen in een gewone woning in een of andere gemeente of stad.

Uit de eerste ervaringen blijkt dat het voor erkende vluchtelingen bijzonder moeilijk is om zelf een woning te vinden. De woningmarkt in ons land is krap. Er zijn lange wachtrijen voor een sociale woning. Vele huiseigenaars aarzelen om hun woning te verhuren aan erkende vluchtelingen.

Na de grote vreugde om de erkenning overvalt daarom vele erkende oorlogsvluchtelingen een grote ontgoocheling en een diepe pijn omdat nergens in ons land de deur van een woning voor hen open gaat – ook niet na honderden telefoontjes en tientallen bezoeken ter plaatse. Woningen vinden voor de erkende asielzoekers is op dit ogenblik hét pijnpunt in de vluchtelingen crisis.

Daarom doe ik een dringende oproep aan alle eigenaars van een vrije woning om de deur ervan te openen voor een erkende vluchteling of een erkend vluchtelingengezin. De steden, de wijken, de dorpen, de huizen waarin deze mensen woonden zijn verwoest door de oorlog. Velen onder hen dragen de sporen van traumatische oorlogsbelevissen. Velen onder hen brachten jaren door in een vluchtelingenkamp waar ze dikwijls nauwelijks te eten hadden, waar hun kinderen en jongeren niet naar school konden, waar er voor hen geen uitzicht was op werk, waar de geneeskundige verzorging minder dan primitief was. Ik heb dit enkele maanden geleden persoonlijk kunnen vaststellen tijdens mijn bezoek aan de vluchtelingenkampen in het Noorden van Irak.

MGR. LEON LEMMENS
HULPBISSCHOP MECHELEN-BRUSSEL

Deze mensen hebben hun hoop gesteld op de christenen en de mensen van goede wil in Europa, in België. Wij mogen hen niet in de steek laten. Indien wij ze niet opvangen, waar moeten deze mannen, vrouwen, kinderen en bejaarden dan heen? Kan Europa, dat groot gaat op zijn humane en christelijke identiteit, zo hard zijn?

Daarom vraag ik op deze zondag van de barmhartigheid, waarop paus Franciscus uitnodigt “om de tranen te drogen van hen die wenen”, uitdrukkelijk aan de eigenaars van een vrije woning: verhuur ze aan een erkende vluchteling of aan een erkend vluchtelingengezin. U kunt daarbij beroep doen op een Sociaal Verhuurkantoor dat de concrete zorg voor de relatie met de vluchtelingen opneemt en garanties geeft voor de huur en een zorgvuldige teruggave van uw woning. Op een folder vindt u daaromtrent de nodige informatie.

Aan alle parochies en christelijke gemeenschappen vraag ik om de zorg op te nemen voor minstens één vluchteling of vluchtelingengezin. Aan de verantwoordelijken voor het beheer van kerkelijk vastgoed vraag ik om nog eens goed na te gaan of er geen panden vrij gemaakt kunnen worden om te verhuren aan vluchtelingen. Na onze oproep in september is er al heel wat gebeurd, maar wellicht bestaan er nog mogelijkheden.

Want de nood aan woningen is echt groot. Kortom: de toestroom aan vluchtelingen vraagt om een vloedgolf van solidariteit. Dan zal de vreugde van Pasen de tranen wegdrogen op de gezichten van vele oorlogsvluchtelingen in ons land.

Met een hartelijke en blije groet,

+ Leon Lemmens,
Hulpbisschop voor Vlaams-Brabant en Mechelen

3 april 2016